

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

challenge-קושיא ♣ **question-שאלה** ^
answer-תירוץ !
proof-ראייה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ולר' ירמיה בר אבא דאמר: אחורי הכתב וכנגד הכתב מבחוץ, ליחוש דלמא כתיב מגואי מאי דבעי ומחתים סהדי יתירי מאבראי, ואמר: אנא לרבות בעדים הוא דעבדי;	[רמי בר חמא לרב חסדא]									ז	◇	קסא.	
מי סברת עדים כסדרן חתימי? עדים ממטה למעלה חתימי.	א"ל: [רב חסדא]									!	◇	קסא.	
וליחוש דלמא מתרמיא ריעותיה בשיטה אחרונה, וגייז ליה לשיטה אחרונה וגייז ליה לראובן בהדיה, ומתכשר בבן יעקב עד										ז		קסא.	
בן איש פלוני עד - כשך	דתנן:									ז	■	קסא.	
דכתיב ראובן בן בחד דרא, ויעקב עד עלויה.										!	◇	קסא.	
וליחוש דלמא גייז ליה לראובן בן, ומתכשר ביעקב עד										ז	◇	קסא.	
איש פלוני עד - כשך	דתנן:									ז	■	קסא.	
דלא כתיב עד.										!	◇	קסא.	
ואיבעית אימא: לעולם דכתב עד, דידיעין בה דהא חתימות ידא לאו דייעקב הוא.										!	◇	קסא.	
ודלמא בשמיה דאבוה חתם										ז		קסא.	
לא שביק איניש שמיה דידיה וחתים בשמיה דאבוה.										!	◇	קסא.	
ודלמא סימנא בעלמא הוא דשוויה										ז		קסא.	
דהא רב צייר כוורא, ר' חנינא צייר חרותא, רב חסדא - סמ"ך, רב הושעיא - עי"ן, רבא בר רב הונא - מכותא										ז	○	קסא.	
לא חציף אינש לשוויה לשמיה דאבוה סימנא.										!	◇	קסא.	
למה לך כולי האי? כל מקושר שאין עדיו כלין בשיטה אחת - פסול.	מר זוטרא:									!	◇	קסא.	
כל המחקין כולן צריך שיכתוב ודין קיומיהון. וצריך שיחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה	ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן:										■	◇	קסא.
מאי טעמא?											^	קסא.	
לפי שאין למדין משיטה אחרונה.	רב עמרם:									!	◇	קסב.	
מנא לך הא?	רב נחמן לרב עמרם:									ז		קסב.	
הרחיק את העדים שני שיתין מן הכתב - פסול, שיטה אחת - כשר	אמר ליה [רב עמרם], דתניא:									!	■	◇	קסב.
מאי שנא שני שיתין? דלמא מזויף וכתב, שיטה אחת נמי מזויף וכתב										ז	!	קסב.	
אלא לאו שמע מינה: אין למדין משיטה אחרונה, שמע מינה.										!		קסב.	
שיטה ומחצה, מאי?	איבעיא להו:									^		◇	קסב.
הרחיק את העדים שני שיתין - פסול	תא שמע:									!	■	קסב.	
הא שיטה ומחצה - כשר.										!		קסב.	
שיטה אחת - כשר	אימא סיפא:									ז	■	קסב.	
שיטה אחת הוא דכשר, הא שיטה ומחצה - פסול										ז		קסב.	
אלא מהא ליכא למשמע מינה.											■	קסב.	
מאי הוי עלה?											^	קסב.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרחיק את העדים שני שיטין מן הכתב - פסול, פחות מכאן - כשר	ת"ש, דתניא:	!										◇	קסב:
היו ארבעה וחמשה עדים חתומין על השטר, ונמצא אחד מהן קרוב או פסול - תתקיים עדות בשאר.		■										◇	קסב:
מסייע ליה לחזקיה		■											קסב:
מלאהו בקרובים - כשר ואל תתמה, שהרי אויר סוכה פוסל בשלשה, סכך פסול פוסל בארבעה.	דאמר חזקיה:	■										◇	קסב:
שני שיטין שאמרו - הן ואוירן, או דלמא הן ולא אוירן?	איבעיא להו:		^										קסב:
מסתברא דהן ואוירן, דאי סלקא דעתך הן ולא אוירן, שיטה אחת בלא אוירה למאי חזיא? אלא ש"מ: הן ואוירן, שמע מינה.	רב נחמן בר יצחק:	!										◇	קסג:
שני שיטין שאמרו - בכתב ידי עדים ולא כתב ידי סופר מ"ט? דכל המזויף, לאו לגבי ספרא אזיל ומזויף.	רבי שבתי אמר משמיה דחזקיה:	■										◇	קסג:
וכמה?			^									◇	קסג:
כגון לך לך זה על גבי זה	רב יצחק בן אלעזר:	!										◇	קסג:
שני שיטין וארבעה אוירין.	אלמא קסבר: [רב יצחק בן אלעזר]	■											קסג:
כגון למ"ד מלמעלה וכ"ף מלמטה	רב חייה בר אמי משמיה דעולא:	!										◇	קסג:
שני שיטין ושלושה אוירין.	אלמא קסבר: [עולא]	■											קסג:
כגון ברוך בן לוי בשיטה אחת	רבי אבהו:	!										◇	קסג:
שיטה אחת ושני אוירין.	קא סבר: [רבי אבהו]	■											קסג:
לא שנו אלא בין עדים לכתב, אבל בין עדים לאשרתא - אפילו טובא נמי כשר.	רב:		■									◇	קסג:
מאי שנו בין עדים לכתב? דלמא מזויף וכתב מאי דבעי וחתימי סהדי, בין עדים לאשרתא נמי מזויף וכתב מאי דבעי וחתימי סהדי?			;									◇	קסג:
דמטייט ליה.		!											קסג:
א"ה, בין עדים לשטר נמי מטייט ליה		;											קסג:
אמרי: סהדי אטיוטא הוא דחתימי.		!											קסג:
בין עדים לאשרתא נמי, אמרי: בי דינא אטיוטא הוא דחתימי?		;											קסג:
בי דינא אטיוטא לא חתימי.		!										◇	קסג:
וליהוש דלמא גיזו ליה לעילא, ומחיק ליה לטיוטא וכתב מאי דבעי ומחתימי סהדי		;										◇	קסג:
שטר הבא הוא ועדיו על המחק - כשר	ואמר רב:	;	■										קסג:
הניחא לרב כהנא דמתני לה משמיה דשמואל - שפיר, אלא לרב טביומי דמתני לה משמיה דרב - מאי איכא למימר?		;										◇	קסג:
כל כי האי גוונא, אין מקיימין אותו מן האשרתא שבו אלא מן העדים שבו.	קסבר: [רב]	!										◇	קסג:
לא שנו אלא בין העדים לכתב, אבל בין עדים לאשרתא - אפילו שיטה אחת פסול.	רבי יוחנן:		■									◇	קסג:
מאי שנו בין עדים לאשרתא? דלמא גיזו לעילאי וכתב הוא ועדיו בשיטה אחת, וקסבר: שטר הבא הוא ועדיו בשיטה אחת - כשר. אי הכי, בין עדים לכתב נמי, דלמא גיזו ליה לעילאי וכתב מאי דבעי וחתימי		;										◇	קסג:
שטר הבא הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה אחרת - פסול.	קא סבר: [רבי יוחנן]	!	■									◇	קסג:
וליהוש דלמא כתב הוא ועדיו בשיטה אחת, ואמר: אנא לרבות בעדים הוא דעבדי?		;										◇	קסג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-גט פשוט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קסג
כל כי האי גוונא, אין מקיימין אותו מן העדים שלמטה אלא מן העדים שלמעלה.	קא סבר: [רבי יוחנן]	!											קסג
שטר הבא הוא ועדיו על המחק - כשר.	גופא, אמר רב:												קסג <
ואם תאמר: מוחק וחוזר ומוחק													קסד
אינו דומה נמחק פעם אחת לנמחק שתי פעמים.													קסד
וליהוש דלמא שדי דיותא אמקום עדים מעיקרא ומחיק ליה, דכי הדר מחיק ליה להאי, הוה ליה אידי ואידי נמחק שתי פעמים													קסד
קסבר רב: אין העדים חותמין על המחק אלא אם כן נמחק בפניהם.	אביי:												קסד
הוא על הנניר ועדיו על המחק - כשר וניהוש דלמא מחיק ליה וכתוב מאי דבעי, והוי ליה הוא ועדיו על המחק	מיתבי:												קסד
דכתבי הכי: אנחנא סהדי חתמנא על מחקא ושטרא כתב על ניירא.													קסד
דכתבי היכא?													קסד
אי מלתחת													קסד
גייז ליה													קסד
אי עילאי													קסד
מחיק ליה													קסד
דכתבי בין סהדא לסהדא.													קסד
אי הכי, אימא סיפא:													קסד
הוא על המחק ועדיו על הנניר - פסול	[סיפא]												קסד
אמאי פסול? הכא נמי נכתבו הכי: אנחנא סהדי חתמנא על ניירא ושטרא על מחקא השתא נמי מאי אמרת? מוחק חוזר ומוחק הא אמרת: אינו דומה נמחק פעם אחת לנמחק שתי פעמים													קסד
הני מילי היכא דחתימי סהדי אמחקא, היכא דלא חתימי סהדי אמחקא אלא אניירא - לא ידיע.													קסד
וליתי מגילתא אחריתי ולמחוק ולידמי?													קסד
לא דמי מחקא דהא מגילתא למחקא דהא מגילתא.													קסד
ולקבלה לחתימות ידא דסהדי בבי דינא, ולמחוק ולידמי?													קסד
אינו דומה נמחק בן יומו לנמחק בן שני ימים.	רב הושעיא:												קסד
ולישיהיה													קסד
חיישינן לב"ד טועין.	רבי ירמיה:												קסד
מקושר וכו'.	רבי חנינא בן גמליאל:												קסד <
והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה - פשוט, מלך שנה - מונין לו שנה, שתיים - מונין לו שתיים - מקושר, מלך שנה - מונין לו שתיים, שתיים - מונין לו ג', וזימנין דיזיף מיניה זוזי במקושר ומיתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה, וא"ל: הב לי שטרא, ואמר ליה: אירכס לי, וכתב ליה תברא, וכי מטי זמניה משוי ליה פשוט, וא"ל: הני השתא דיזפת מינא?	השיב רבי לדברי ר' חנינא בן גמליאל:												קסד
אין כותבין שובר.	קא סבר: [רבי חנינא בן גמליאל]												קסד
ומי בקי רבי במקושר?													קסד

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ;
answer-תירוץ ! **proof-ראייה** ■

מקרא-key:

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא הוא מקושר דאתא לקמיה דרבי											⊙	⊙	קסד:
ואמר רבי: שטר מאוחר זה	[רבי]										⊙	⊙	קסד:
וא"ל זונין לרבי: כך מנהגה של אומה זו, מלך שנה - מונין לו שתים, שנים - מונין לו שלש	[זונין]										⊙	⊙	קסד:
בתר דשמעה מזונין סברה.											!	⊙	קסד:
הוא שטרא דהוה כתב ביה בשנת פלוני ארכן												⊙	קסד:
יבדק אימתי עמד ארכן בארכנותיה.	רבי חנינא:											■	קסד:
ודלמא דאריך מלכותיה												⊙	קסד:
כך מנהגה של אומה זו, שנה ראשונה קורין לו ארכן, שניה - קורין לו דיגון.	רב הושעיא:											!	קסד:
ודלמא עבורי עברוהו והדר אוקמוהו												⊙	קסד:
ההוא - ארכן דיגון קראו ליה.	רבי ירמיה:											!	קסד:
הריני נזיר - סומכוס אמר: הינא - אחת, דיגון - שתים, טריגון - ג', טטריגון - ארבע, פנטיגון - חמש.	ת"ר:											■	קסד:
בית עגול, דיגון, טריגון, פנטיגון - אינו מטמא בנגעים, טטריגון - מטמא בנגעים.	תנו רבנן:											■	קסד:
מנא הני מילי?	א											⊙	קסד:
למעלה אומר (ויקרא י"ד) קיר, קירות - שתים, למטה אומר קיר, קירות - הרי כאן ארבע.	דתנו רבנן:											!	קסד:
הוא מקושר דאתא לקמיה דרבי												⊙	קסד:
ואמר רבי: אין זמן בזה?	[רבי]											⊙	קסד:
א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי: שמא בין קשריו מובלע?	[ר' שמעון ב"ר לרבי]											⊙	קסד:
פלייה וחזייה.	[רבי]											⊙	קסד:
הדר חזא ביה רבי בבישות												⊙	קסד:
א"ל: לאו אנא כתבתי, ר' יהודה חייטא כתביה.	[ר' שמעון ב"ר לרבי]											⊙	קסד:
א"ל: כלך מלשון הרע הזה.	[רבי]											⊙	קסד:
זימנין הוה יתיב קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים												⊙	קסד:
אמר רבי: כמה מיושר כתב זה	[רבי]											⊙	קסד:
אמר ליה: לאו אנא כתבתי, יהודה חייטא כתביה.	[ר' שמעון ב"ר לרבי]											⊙	קסד:
א"ל: כלך מלשון הרע הזה.	[רבי]											⊙	קסד:
בשלמא התם איכא לשון הרע, אלא הכא מאי לשון הרע איכא?												⊙	קסד:
משום דרב דימי												!	קסד:
לעולם אל יספר אדם בטובתו של חברו, שמתוך טובתו בא לידי רעתו.	דתני רב דימי אחוה דרב ספרא:											!	קסד:
שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום: הרהור עבירה, ועיון תפלה, ולשון הרע.	רב עמרם אמר רב:											■	קסד:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לשון הרע סלקא דעתך?												קסד:
אלא, אבק לשון הרע.												קסה.
רוב בגזל, ומיעוט בעריות, והכל בלשון הרע.	רב יהודה אמר רב:											קסה.
בלשון הרע סלקא דעתך?												קסה.
אלא, אבק לשון הרע.												קסה.
הכל כמנהג המדינה.	רשב"ג:											קסה.
ותנא קמא לית ליה מנהג מדינה?												קסה.
באתרא דנהיגי פשוט, וא"ל: עביד לי פשוט, ואזל עבד ליה מקושר - קפידא. נהיגי מקושר, וא"ל: עביד לי מקושר, ואזל עבד ליה פשוט - קפידא. כי פליגי - באתרא דנהיגי בפשוט ומקושר, וא"ל: עביד לי קפידא	רב אשי:											קסה.
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רשב"ג]											קסה.
רשב"ג ור"ש ור' אלעזר, כולהו סבירא להו: מראה מקום הוא לו.	אביי:											קסה.
רשב"ג												קסה.
הא דאמרן.												קסה.
ר"ש												קסה.
אם הטעה לשבח - הרי זו מקודשת.	דתנן, ר"ש:											קסה.
ר' אלעזר												קסה.
האשה שאמרה התקבל לי גיטי ממקום פלוני, וקיבלו לה ממקום אחר - פסול	דתנן: [ת"ק]											קסה.
מכשיר	רבי אלעזר:											קסה.
קפידא	מר סבר: [ת"ק]											קסה.
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רבי אלעזר]											קסה.
פשוט שכתוב בו עד אחד כ"ל.												קסה.
בשלמא מקושר שכתוב בו שני עדים פסול - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ובעלמא כשר הכא נמי כשר, קמ"ל דפסול, אלא פשוט שכתוב בו עד אחד - פשיטא												קסה.
לא נצרכא, דאפי' עד אחד בכתב ועד אחד בפה.	אביי:											קסה.
אמימר אפשר בעד אחד בכתב ועד אחד על פה.	[אמימר]											קסה.
והא דאביי מאי?	רב אשי לאמימר:											קסה.
לא שמיע לי, כלומר לא סבירא לי.	א"ל: [אמימר]											קסה.
אלא קשיא מתניתין	[רב אשי]											קסה.
הא קא משמע לן, דשנים במקושר כעד אחד בפשוט, מה התם פסולא דאורייתא, אף הכא נמי פסולא דאורייתא.	[אמימר]											קסד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד אחד בכתב ועד אחד על פה, מהו שיצטרפו? אליבא דתנא קמא דרבי יהושע בן קרחה לא תיבעי לך, דאפילו שנים בכתב ושנים על פה לא מצטרפי, אלא כי תיבעי לך - אליבא דר' יהושע בן קרחה, שנים בכתב ושנים על פה הוא דמצטרפי, אבל עד אחד בכתב ואחד על פה לא מצרפינן, או דלמא לא שנא?	תדע, דשלחו מתם חברייה לר' ירמיה:											◇
אני איני כדאי ששלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	שלח להו: [רבי ירמיה]											◇
אנן הכי מתנינן לה, דשלחו ליה חברייה לרבי ירמיה: שנים שהעידו אחד בבית דין זה ואחד בבית דין זה, מהו שיבואו בית דין אצל בית דין ויצטרפו? אליבא דתנא קמא דר' נתן לא תיבעי לך, דאפילו בחד בית	אמר ליה: [רב אשי]											◇
אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	ושלח להו: [רבי ירמיה]											◇
הכי שלחו ליה: שנים שהעידו בב"ד זה וחזרו והעידו בב"ד זה, מהו שיבואו אחד מכל ב"ד ויצטרפו? אליבא דר' נתן לא תיבעי לך, השתא עדים מצרפינן, דייני מיבעיא? אלא כי תיבעי לך - אליבא דת"ק דר' נתן, עדים הוא דלא מצרפינן, אבל דייני מצרפינן, או דלמא ל"ש?	מר בר חייא:											◇
אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	שלח להו: [רבי ירמיה]											◇
הכי שלחו ליה: שלשה שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהן, צריכי למכתב במותב תלתא הוינא וחד ליתוהי, או לא?	רבינא:											◇
שלח להו: אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה, שצריכי למכתב במותב תלתא הוינא וחד ליתוהי.	שלח להו: [רבי ירמיה]											◇
ועל דא עיילוהו לרבי ירמיה בבי מדרשא.												◇
כתוב בו זווין מאה דאינון סלעין עשרין - אין לו אלא עשרין												■
זווין מאה דאינון תלתין סלעין - אין לו אלא מנה.												■
כסף זווין דאינון ונמחק - אין פחות משתים.												■
כסף סלעין דאינון ונמחק - אין פחות משתים. דרכונות דאינון ונמחק - אין פחות משתים.												■
כתוב בו מלמעלה מנה ומלמטה מאתים, מלמעלה מאתים ומלמטה מנה - הכל הולך אחר התחתון.												■
א"כ, למה כותבין את העליון?												◇
שאם תמחק אות אחת מן התחתון - ילמד מן העליון.												◇
אמר כסף - אין פחות מדינר כסף	תנו רבנן:											◇
כסף דינרין ודינרין כסף - אין פחות משני דינרין כסף												◇
כסף בדינרין - אין פחות מבשני דינרין דהב כסף.												◇
כסף - אין פחות מדינר כסף.	אמר מר:											◇
ואימא: נסכא												◇
דכתוב ביה מטבע.	רבי אלעזר:											◇
ואימא: פריט?												◇
באתרא דלא סגי פריטי דכספא.	רב פפא:											◇
דהב - אין פחות מדינר דהב	תנו רבנן:											◇
דהב דינרין ודינרין דהב - אין פחות משני דינרין דהב												◇
דהב בדינרין - אין פחות מבשני דינרין כסף דהב.												◇
דהב - אין פחות מדינר דהב.	אמר מר:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא: נסכא											⊗	קסו.
דכתב מטבע.	רבי אלעזר:										⊗	קסו.
ואימא: פריט?											⊗	קסו.
פריטי דדהבא לא עבדי אינשי.											⊗	קסו.
זהב כדינרין - אין פחות ממשני דינרין כסף זהב.											⊗	קסו.
ואימא: דהבא פריכא בתרי דינרי דהבא קאמך											⊗	קסו.
יד בעל השטר על התחונה.	אביי:										⊗	קסו.
אי הכי רישא נמי											⊗	קסו.
רישא - דכתב דינרי, סיפא - דכתב דינרין.	רבי אשי:										⊗	קסו.
ומנא תימרא דשאני בין דינרי לדינרין?											⊗	קסו.
האשה שהיו עליה ספק חמש לידות, ספק חמש זיבות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה, היו עליה חמש לידות ודאות, חמש זיבות ודאות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, והשאר עליה חובה	דתניא:										⊗	קסו.
מעשה ועמדו קינים בירושלים כדינרי זהב											⊗	קסו.
המעון הזה אם אליו הלילה עד שיהו כדינרין נכנס לבית דין ולימד: האשה שהיו עליה חמש לידות ודאות, חמש זיבות ודאות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה	רבן שמעון בן גמליאל:										⊗	קסו.
ועמדו קינין בו ביום ברבעתים.											⊗	קסו:
כתוב מלמעלה וכו'.											⊗	קסו.
ילמד התחתון מן העליון באות אחת, אבל לא בשתי אותיות, כגון: חנן מחנני וענן מענני.	תנו רבנן:										⊗	קסו:
מאי שנא שתי אותיות דלא? דלמא מיתרמי שם בן ארבע אותיות והוה ליה פלגיה דשמא אי הכי, אות אחת נמי, דלמא מיתרמי שם בן שתי אותיות והוה ליה פלגיה דשמא											⊗	קסו:
אלא, שתי אותיות היינו טעמא, דלמא מיתרמי שם בן שלש אותיות והוה ליה רובא דשמא.											⊗	קסו:
פשיטא לי, ספל מלמעלה וקפל מלמטה - הכל הולך אחר התחתון.	רב פפא:										⊗	קסו:
קפל מלמעלה וספל מלמטה, מאי? מי חיישינן לזבוב, או לא?	בעי רב פפא:										⊗	קסו:
תיקו.											⊗	קסו:
ההוא דהוה כתב ביה שית מאה וזוזא											⊗	קסו:
שית מאה איסתירי וזוזא, או דלמא שית מאה פריטי וזוזא?	שלחה רב שרביא קמיה דאביי:										⊗	קסו:
דל פריטי, דלא כתבי בשטרא, דאסוכי מסכן להו ומשווי להו זוזי, מאי אמרת? שית מאה איסתירי וזוזא, יד בעל השטר על התחונה.	אמר ליה: [אביי]										⊗	קסו:
האי מאן דבעי לחמוי חתימות ידיה בבי דינא, לא לחוי בסוף מגילתא, דלמא משכח לה אחר וכתבי דמסיק ביה זוזי	אביי:										⊗	קסו:
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין.	ותנן:										⊗	קסו:
ההוא בזבינא דאתא לקמיה דאביי, אמר ליה: ניחזי לי מר חתימות ידיה, דכי אתו רבנן מחוו לי, מעברנא להו בלא מכסא.											⊗	קסו:
אהוי ליה בריש מגילתא	[אביי]										⊗	קסו:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-גט פשוט	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הוה קא נגיד ביה														◊	קסז.
א"ל: כבר קדמוך רבנן.		[אביי]												◊	קסז.
מתלת ועד עשר לא לכתוב בסוף שיטה, דלמא מזויף וכתב, ואי איתרמי ליה - ניהדריה לדבוריה תרין תלתא זימני, אי אפשר דלא מיתרמי ליה באמצע שיטה.		אביי:												■	קסז.
ההוא דהוה כתיב ביה תילתא בפרדיסא, אול מחקיה לגגיה דב"ת וכרעיה ושויה ופרדיסא אתא לקמיה דאביי														◊	קסז.
אמר ליה: מאי טעמא רויח ליה עלמא להאי וי"ו? כפתיה ואודי.		[אביי]												◊	קסז.
ההוא דהוה כתב ביה מנת ראוּבן ושמעון אחי, הוה להו אחא דשמיה אחי, אול כתב ביה וי"ו ושויה ואחי אתא לקמיה דאביי														◊	קסז.
אמר ליה: מאי טעמא דחיק ליה עלמא להאי וי"ו כולי האי? כפתיה ואודי.		[אביי]												◊	קסז.
ההוא שטרא דהוה חתים עליה רבא ורב אחא בר אדא, אתא לקמיה דרבא														◊	קסז.
אמר ליה: דין חתימות ידא ידידי היא, מיהו קמיה דרב אחא בר אדא לא חתימי לי מעולם, כפתיה ואודי.		[רבא]												◊	קסז.
א"ל: בשלמא ידידי זיפת, אלא דרב אחא בר אדא דרתית ידיה, היכי עבדת?		[רבא]												◊	קסז.
אמר: אנחי ידאי אמצרא, ואמרי לה: קם אורנוקא וכתב.														◊	קסז.
כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו, והשובר לאשה - אע"פ שאין בעלה עמה, ובלבד שיהא מכירן והבעל נותן שטר.														■	קסז.
כותבין שטר ללוה אע"פ שאין מלוה עמו, ואין כותבין למלוה עד שיהא לוח עמו והלוה נותן שטר.														■	קסז.
כותבין שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, ואין כותבין ללוקח עד שיהא מוכר עמו והלוקח נותן שטר.														■	קסז.
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהם, והחתן נותן שטר. אין כותבין שטר אריסות וקבלנות אלא מדעת שניהם, והמקבל נותן שטר.														■	קסז.
אין כותבין שטרי בירוּרין וכל מעשה ב"ד אלא מדעת שניהם, ושניהם נותנין שטר														■	קסז.
לשניהם כותבין שנים, לזה לעצמו ולזה לעצמו.		רשב"ג:												■	קסז.
מאי ובלבד שיהא מכירן?														^	קסז.
ובלבד שיהא מכיר שם האיש בגט ושם האשה בשובר.		רב יהודה אמר רב:												!	קסז.
שם האיש בגט אין, שם האשה לא? שם האשה בשובר אין, שם האיש לא? וליחוש דלמא כתב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך, וזמנין אזלא כתבה אשה שובר ויהבה לגברא דלאו דילק		יתיב רב ספרא ורב אחא בר הונא ורב אחא בר חיננא ויתיב אביי גבייהו, ויתיב וקמיבעיא להו:												?	קסז.
שם האיש בגט, והוא הדין לשם האשה שם האשה בשובר, והוא הדין לשם האיש.		אמר להו אביי, הכי אמר רב:												!	קסז.
וליחוש לשני יוסף בן שמעון הדריים בעיר אחת, דלמא כתיב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך														?	קסז.
שני יוסף בן שמעון הדריים בעיר אחת, אין מגרשין נשותיהן אלא זה בפני זה.		אמר להו רב אחא בר הונא, הכי אמר רב:												!	קסז.
וליחוש דלמא אזיל למתא אחירתא ומחזיק ליה לשמיה ביוסף בן שמעון, ויתיב גיטא וממטי ליה לאיתתיה דהיאך														?	קסז.
כל שהחזק שמו בעיר שלשים יום - אין חוששין לו.		אמר להו רב הונא בר חיננא, הכי אמר רב:												!	קסז.
לא איתחזק, מאי?														?	קסז.
דקרו ליה ועני.		אביי:												!	קסז.

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
רמאה ברמאותיה זהיר.	רב זביד:												◇	קסז:	
ההוא תברא דהוה חתים עלה רב ירמיה בר אבא, אתיא לקמיה ההיא איתתא, אמרה ליה: לאו אנא הואי													○	◇	קסז:
אמר: אנא נמי אמרי להו לאו איהי היא, ואמרו ליה: מיקש הוא דקשא לה ובגר לה קלא	[רב ירמיה בר אבא]												○	◇	קסז:
אע"ג דאמור רבנן: כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד, צורבא מרבנן לאו אורחיה למידק.	אביי:												■	◇	קסז:
ההוא תברא דהוה חתים עליה רב ירמיה בר אבא, אמרה ליה: לאו אנא הואי													○	◇	קסח.
אמר לה: איברא את הות	[רב ירמיה בר אבא]												○	◇	קסח.
אע"ג דצורבא מרבנן לאו אורחיה למידק, כיון דדק - דק.	אביי:												■	◇	קסח.
האי צורבא מרבנן דאזיל לקדושי איתתא, נידבר עם הארץ בהדיה, דלמא מחלפו לה מיניה.	אביי:												■	◇	קסח.